

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

2.10.2022 – Mikkelinpäivä

Jumalan sanansaattajat

Tekstit

Psalmi

Ps. 103:19 – 22

1. lukukappale

1. Moos. 28:10 – 17

2. lukukappale

Ilm. 12:7 – 12

Evankeliumi

Matt. 18:1 – 10

Esirukouksissamme: Eero, Ron, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ti 4.10.

klo 14.00 Kammari **Impola**

Ke 5.10.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

To 6.10.

klo 18.30 Raamattupiiri **Zoom**

Jos olet kiinnostunut tulemaa mukaan, soita Johannalle

Su 2.10

klo 10.00 Messu † **Voima**

klo 14.00 Engl. jumalanpalvelus † **Regent St.**

Psalmi: Ps. 103:19 – 22

Herralla on istuimensa taivaissa, ja hänen valtansa alla on kaikki maa. Ylistäkää Herraa, te hänen enkelinsä, te voimalliset sankarit, jotka hänen sanansa kuulette ja hänen käskynsä täytätte. Ylistäkää Herraa, te taivaan joukot, kaikki hänen palvelijansa, jotka hänen tahtonsa täytätte. Ylistäkää Herraa, te hänen luotunsa kaikkialla hänen valtakunnassaan. Ylistä Herraa, minun sieluni!

1. lukukappale: 1. Moos. 28:10 – 17

Jaakob lähti Beersebasta ja kulki kohti Harrania. Matkallaan hän jäi auringon laskeutumisessa yöksi eräaseen paikkaan, otti siltä paikalta päänalusekseen kiven ja kävi makuulle. Yöllä Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. Sitten hän näki, että Herra seisoj hänen vieressään ja sanoi: ”Minä olen Herra, isäsi Abrahamin Jumala ja lisäksi Jumala. Tämän maan, jolla sinä makaat, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi. Sinun jälkeläisesi tulevat lukuisiksi kuin maan tomuhiukkaset, ja sinun sukusi levittäytyy länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään. Sinun ja sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille. Minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin, ja tuon sinut takaisin tähän maahan. Minä en hylkää sinua, vaan täytän sen, minkä nyt olen sinulle luvannut.” Jaakob heräsi unestaan ja sanoi: ”Herra on totisesti tässä paikassa, enkä minä tiennyt sitä.” Pelko valtasi hänet, ja hän sanoi: ”Kuinka pelottavan pyhä tämä paikka onkaan! Tämä on varmaan Jumalan asuinsija ja itse taivaan portti.”

2. lukukappale: Ilm. 12:7 – 12

Taivaassa syttyi sota. Mikael ja hänen enkelinsä kävivät taisteluun lohikäärmettä vastaan.

Lohikäärme enkeleineen teki vastarintaa mutta kärsi tappion, eikä sille ja sen joukolle ollut enää sijaa taivaassa. Tuo suuri lohikäärme, tuo muinaisaikojen käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja

Saatanaksi, tuo koko ihmiskunnan eksyttävä, syöstiin maan päälle, ja samoin syöstiin alas sen enkelit. Minä kuulin, kuinka taivaassa sanottiin kovalla äänellä:

– Nyt on pelastus tullut, meidän Jumalallamme on kuninkuus ja mahti ja hänen Voidellullaan valta. Nyt on Syyttäjä syösty alas, tuo, joka meidän Jumalamme edessä syytti veljiämme päivin ja öin. He voittivat hänet, Karitsan veri ja heidän todistuksensa toivat heille voiton. He eivät säästäneet henkeään vaan olivat valmiit kuolemaankin. Iloitkaa siis, taivaat ja te taivaiden asukkaat! Mutta voi maata ja merta – Saatana on laskeutunut teidän luoksenne! Se on raivon vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt.

Evankeliumi: Matt. 18:1 – 10

1 Kohta sen jälkeen opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: »Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?»

2 Silloin Jeesus kutsui luokseen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen 3 ja sanoi:

»Totisesti: ellette käännä ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. 4 Se, joka nöyrytyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnassa. 5 Ja joka minun nimessäni ottaa luokseen yhdenkin tällaisen lapsen, se ottaa luokseen minut. 6 Mutta jos joku johdattaa lankeemukseen yhdenkin näistä vähäisistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että hänen kaulaansa pantaisiin myllynkivi ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen. 7» Voi tätä maailmaa ja sen viettelyksiä! Viettelysten täytyy kyllä tulla, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta ne tulevat! 8 Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Onhan parempi, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat kädet ja jalat tallella heitetään ikuiseen tuleen. 9 Ja jos silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä menemään. Onhan parempi, että silmäpuolena pääset sisälle elämään, kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvetin tuleen.

10 »Katsokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä vähäisistä. Sillä minä sanon teille: heidän enkelinsä saavat taivaissa joka hetki katsella minun taivaallisen Isäni kasvoja.

Saarna Pastori Johanna Porkola

Olen miettinyt, mikä on seurakunnan järjestys. Suomessa seurakuntaa johtaa vahvan virkamieskoneiston, kirkkoherran ja talousjohtajan kanssa seurakuntaneuvosto tai -valtuusto. Hengellisen työn sisällöstä vastuu on papeilla ja muille seurakuntatyön ammattilaisille, joita yleensä isoissa kaupungeissa on useita. Seurakuntavaltuusto siihen harvoin puuttuu, luottamus työntekijöiden ammattitaitoon on suuri. Täällä seurakunnan järjestys on toinen, seurakuntaa johtaa seurakuntavaltuusto. Tämä käytäntö on enemmän totta maailmalla, kuin se vaikkapa Suomen malli on. Seurakuntalaiset ovat seurakunnan perusta, ei työntekijät, ja seurakuntalaisista tämä seurakunta riippuu. Myös se millainen ilmapiiri ja toiveet seurakunnan toiminnalle on, riippuu seurakuntalaisista. Pappi on teologinen ja hengellinen neuvoja ja opettaja, sakramenttien jakaja seurakunnassa. Hänen osaamista voidaan seurakunnassa käyttää eri tavoin. Aluke toiminnalle voi tässä mallissa vapaammin tulla myös seurakuntalaisilta ja se on positiivinen asia. Suomessa tämä seurakuntalaisen ääni ei tarpeeksi kuulu. Mutta ei siitä enempää..

Kun luemme tätä Matteuksen evankeliumia, niin seurakuntajärjestys kiepsahtaa aivan toiseksi. Siinä ei puhu raha, kiinteistöt, hallinto ja kirkkojärjestys, vaan siinä puhuu spirituaalinen, hengellinen järjestys, uskon järjestys, taivaan valtakunnan järjestys. Jeesus asettaa seurakunnan järjestyksessä ensimmäiseksi lapsen.

Täytyy ymmärtää, että vaikka seurakunta on pyhien yhteinen kommuunio, niin kuitenkin me pelaamme maallisilla pelimerkeillä. Olemme tässä maailmassa maallisten lakien, byrokratian, oman vallan halumme ja järjen vanhkeja. Jos olit tarkkana kuullessasi tämän evankeliumitekstin alkua se kysyi opetuslasten suulla: "Kuka on suurin Taivasten valtakunnassa?" Puhutaan siis tuonpuoleisesta. Tämä ei kuitenkaan ole aivan mitätön juttu, sillä jos seurakunta on pyhien yhteys

tämän- ja tuonpuolisen seurakunnan kesken, on Jumalan valtakunnan järjestyksellä merkitystä myös meille täällä maailman lakien keskellä. Jeesuksessa Kristuksessa Jumalan valtakunta murtautui tähän maailmaan. Tämä oli Jeesuksen sanoma, sen kolmivuotisen työkauden aikana, josta evankeliumit kertovat: Kuinka Jumalan valtakunta murtautuu tähän maailmaan. Silloinhan meidän Kristittyjen olisi ideaalissa tilanteessa eletävä niiden lakien mukaan, jotka ovan taivaallisia, Jumalan valtakunnan sisäisiä.

Jeesuksen suhde lapsiin tulee näkyväksi muissakin evankeliumeissa. Seikka on siis ollut suullisen perinteen, Jeesuksen lähimpien seuraajien ajatuksissa ja kokemuksessa niin suuri asia, että se on tallentunut useassa lähteessä. Sitä ei pidä ottaa vastaan vain jonkinlaisen suloisena pyhäkoulukuvana. Ymmärtääksemme paremmin koko Jumalan valtakunnan sisältöä, tämä lapsiin kohdistuva ajatus on keskeinen. Tekstiä on tulkittu aina oman aikansa silmin, niinkuin mekin nyt teemme. Aikaisemmin lapseuteen liitettiin se, millaisia lasten toivottiin oleva, enemmän kuin se millaisia lapset oikeasti ovat: Kuuliaisia vanhemmilleen. Jeesus eli antiikinajan yhteiskunnassa, jossa lapsi ja orja olivat aina alisteisessa asemassa. Nöyryys jota heiltä odotettiin, ei ollut vapaaehtoista vaan ulkoisten tosiseikkojen määrittelemää. Niin lapsi kuin orja olivat merkityksettömiä. Orja saattoi jopa olla paljon enemmän hyödyksi kuin lapsi, jos tämä oli voimakas, taitava, tai osasi kirjoittaa. Lapsi ei vielä pysty tuottamaan mitään. Tämä alhaisuuden, heikkouden ja voimattomuuden ihanteen Jeesus antaa opetuslapsilleen. Jeesus kääntää yhteiskunnallisen arvoasetelman pääläelleen. Onkin hassua, että tämän pyhän nimi kohdistuu enkeleihin. Evankeliumitekstissä enkelit mainitaan ainoastaan lopussa, yhden kerran.

Tämä lukemani evankeliumiteksti on kaksiosainen, kuten huomasiitte. Kohta viettelyksistä on oikeastaan mahdollista jättää pois, mikä yleensä tehdäänkin Suomessa, koska Mikkelinpäivä on aina Lastenkirkkopäivä. Toinen osa puhuu viettelyksistä ja sana "vähäinen" voisi yhtä hyvin olla sama kuin Jeesuksen seuraaja. Meistä kuka tahansa voi olla tuo vähäinen jonka maailma, mikä tahansa voi johdattaa pois Jumalan valtakunnasta. Me itse voimme johdattaa itsemme pois Jumalan valtakunnan asiasta. Huomaa myös tämä. Mutta paluu on aina mahdollinen, ovi on auki.

Viimeinen kuva vähäisten omista enkeleistä on johtanut meidät uskomaan jokaisen omaan suojelusenkeliin. Raamatussa yleisempi kuva enkeleistä on Jumalan sanasaattajina ja Jeesuksen palvelijoina ja seuralaisina. Vahvimmin suojelusenkelistä puhuu Heprealaiskirje 1:14: "Eivätkö enkelit ole palvelevia henkiä? Heidät lähetetään palvelemaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden." Ajatus enkelistä lasten turvana, on ainakin minulle vanhempana helpottava ajatus. Jumalan enkeli varjelemassa lasta koulutiellä on parempi turva kuin kännykkä, johon voin soittaa. Vaikka et enkelihin uskoisikaan, tai ne eivät ole sinulle tärkeitä, niin siitä ei sinun uskosi Jeesukseen ole olla riippuvainen. Pelastuskysymys se ei ainakaan ole. Jeesuksen seuraajalla on aina Kristus turvanaan ja häneen me voimme rukoillen, anoen ja kiittäen aina turvata olimmepa sitten ahdingossa tai turvassa. Sinua auttaa aina Jumala itse.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury